

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. marts 2013
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2013-0030-1299
Dok.: 692941

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 581 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Liselott Blixt (DF).

Morten Bødskov

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 581 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse baggrunden for, at man ikke overfører reglerne vedrørende føreevnekriterie i færdselsloven (som er meget grundigt, og hvor lægen følger patienten med det lægemiddel, der indtages, og derved vurderer køreevnen) til sclerosepatienter, der indtager stoffet Sativex.”

Svar:

1. Det kan oplyses, at det følger af færdselslovens § 54, stk. 1, at et motordrevet køretøj ikke må føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Det gælder dog ikke, hvis stoffet er taget i henhold til en lovlig recept, medmindre indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at det følger af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 655 af 19. juni 2007 om klassificering af færdselssikkerhedsfarlige stoffer, at euforiserende midler, der er anført på liste A, B, D og E i bilaget til bekendtgørelse nr. 557 af 31. maj 2011 om euforiserende stoffer, klassificeres som farlige for færdselssikkerheden, jf. færdselslovens § 54, stk. 1. Sativex – der indeholder ekstrakter af cannabisplanten (hash) – er ikke er optaget på disse lister, men cannabis er optaget på liste A.

Justitsministeriet kan herudover oplyse, at føreren af et motordrevet køretøj skal opfylde det såkaldte føreevnekriterium, der følger af færdselslovens § 54, stk. 2, hvorefter kørsel ikke må finde sted, hvis føreren, f.eks. på grund af medicinindtagelse, befinder sig i en tilstand, hvor vedkommende er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Det grundlæggende føreevnekriterium i færdselslovens § 54, stk. 2, finder også anvendelse i forhold til førere, der lider af sclerose.

Bestemmelsen i § 54, stk. 2, indeholder ikke krav til mængden af medicin, som en person lovligt må indtage, og der foretages således en konkret vurdering af, om føreren er i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. En afgørelse heraf henhører i sidste ende under domstolene.

2. Justitsministeriet kan desuden oplyse, at det i færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., er fastsat, at motorkøretøj og stor knallert kun må føres af en person, der har erhvervet kørekort. Det er efter færdselslovens § 56, stk. 2,

nr. 2, bl.a. en betingelse for, at der kan udstedes kørekort til en person, at vedkommende er i besiddelse af tilstrækkelig syns- og høreevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førlighed. Kørekort kan efter færdselslovens § 56, stk. 3, 1. pkt., nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig.

Efter færdselslovens § 56, stk. 5, 2. pkt., fastsætter justitsministeren bestemmelser om betingelserne for at få udstedt kørekort. Justitsministeren har på den baggrund udstedt bekendtgørelse nr. 12 af 10. januar 2013 om kørekort (kørekortbekendtgørelsen), hvor det i § 33, stk. 1, er fastsat, at foreligger der oplysninger, der viser, at den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, må kørekort ikke udstedes eller fornyes.

Reglerne om de helbredsmæssige minimumsbetingelser, som skal være opfyldt, for at man kan få udstedt, fornyet eller bevare sit kørekort, fremgår af kørekortsbekendtgørelsens bilag 2. De nærmere regler for ansøgere eller førere, der regelmæssigt indtager euforiserende stoffer, herunder cannabis, fremgår af bilagets pkt. H, nr. 6, hvor følgende er fastsat:

»Kørekort kan hverken udstedes, fornyes eller bevares for ansøgere eller førere, der regelmæssigt indtager euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer, uanset disses form, når de kan nedsætte vedkommendes evne til uden risiko at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og hvis den indtagne mængde er så stor, at den påvirker kørslen negativt. Det samme gælder alle andre lægemidler eller kombinationer af lægemidler, der påvirker evnen til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort.«

Rigspolitiet har efter forhandling med Sundhedsstyrelsen fastsat nærmere retningslinjer for behandlingen af sager om udstedelse, fornyelse eller bevarelse af kørekort til afgørelse af, om ansøgeren opfylder de helbredsmæssige betingelser, jf. kørekortbekendtgørelsens § 30, stk. 3. Retningslinjerne fremgår af bilag 1 til cirkulære nr. 9045 af 1. februar 2013 om kørekort. De nærmere regler for behandling af sager om udstedelse, fornyelse eller bevarelse af kørekort til personer, der regelmæssigt indtager euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer, er beskrevet i bilagets pkt. H, nr. 2, hvor følgende er fastsat:

»Hvis der foreligger oplysning om, at ansøgeren/føreren misbruger euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer, eller regelmæssigt indtager sådanne stoffer i et omfang, der kan påvirke evnen til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, kan kørekort kun udstedes, fornyes eller bevares efter udtalelse fra egen læge eller speciallæge i relevant speciale.«

Samme sted fremgår det, at sager om udstedelse fornyelse eller bevarelse af kørekort til den nævnte persongruppe skal forelægges for Sundhedsstyrelsen ved indsendelse til den regionale embedslægeinstitution.

Det er politiet, der på baggrund af oplysningerne i lægeattesten, træffer endelig afgørelse om, hvorvidt en person kan få udstedt, fornyet eller bevare sit kørekort, jf. kørekortbekendtgørelsens § 33, stk. 2.

3. Justitsministeriet har i øvrigt til brug for besvarelsen af dette spørgsmål og spørgsmål nr. 580 (Alm. del) indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der har oplyst følgende:

”Sundhedsstyrelsen har oplyst, at det aktive stof i lægemidlet Sativex er tetrahydrocannabinol (THC), som er et cannabis præparat dvs. med samme virkning som hash, herunder at det også kan være afhængighedsskabende. Når der foreligger en lægeordination, er det i Danmark muligt at behandle patienter med diagnosen Multiple Sclerose med lægemidler indeholdende THC (de tilgængelige præparater er Marinol og Sativex).

Sundhedsstyrelsen har til opgave at vurdere, om lægemidler er trafikfarlige – herunder om der skal udvises særlig opmærksomhed om visse lægemidler i forbindelse med bilkørsel. Sundhedsstyrelsens vurdering af lægemidlers trafikfarlighed træffes på baggrund af viden om lægemidlets virkninger og bivirkninger. Lægemidler, der påvirker trafikikkerheden væsentligt, er forsynet med en rød advarselstrekant.

Sundhedsstyrelsen har foretaget en sundhedsfaglig vurdering af, om det på baggrund af Sativex's bivirkninger vil være forsvarligt at tillade bilkørsel, og det er styrelsens sundhedsfaglige vurdering, at personer i behandling med THC (Marinol eller Sativex) vil kunne bringe færdselssikkerheden i fare ved samtidig motorkørsel. Dette bl.a. henset til at Marinol og Sativex kan virke sløvende, medføre svimmelhed og i sjældne tilfælde bevidstløshed.

Lægen har til opgave at vurdere, om patientens tilstand indebærer risiko for trafikikkerheden. Til brug herfor har Sundhedsstyrelsen udarbejdet en vejledning til lægerne, jf. vejl. nr.

9606 af 12. december 2011 om vurdering af helbredskrav til førere af motorkøretøjer.”

Det kan i forlængelse heraf oplyses, at det i § 44 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, er fastsat, at kommer en læge i sin virksomhed til kundskab om, at en person lider af sådanne sygdomme eller mangler i fysisk eller sjælelig henseende, at personen i betragtning af de forhold, hvorunder denne lever eller arbejder, udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er lægen forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til vedkommende selv eller om fornødent ved anmeldelse til pågældende embedslæge eller Sundhedsstyrelsen.